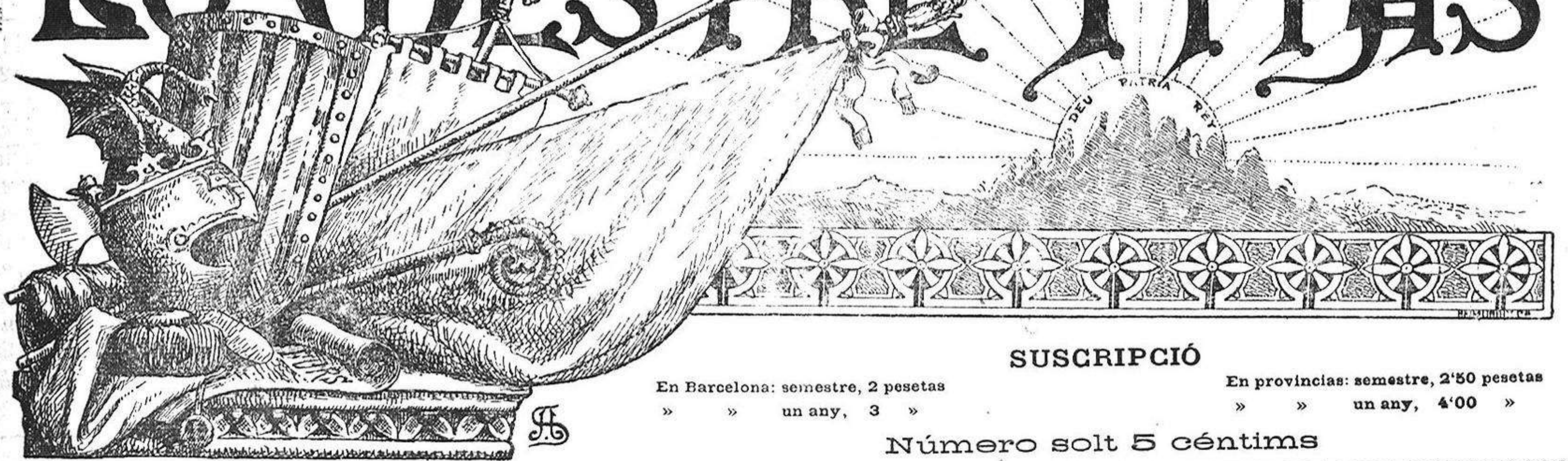

LO MESTRE TITAS

SUSCRIPCIÓ

En Barcelona: semestre, 2 pesetas
» » un any, 3 »

En provincies: semestre, 2'50 pesetas
» » un any, 4'00 »

Número solt 5 céntims

Crónica

L'affaire Dreyfus fa bullir las sanchs de tots els francesos. Dreyfusistas y antidreyfusistas, juheus y antijuheus, explotadors y explotats, tots cridan, tots se mohuen, tots bullen. Els juheus arrepleglant milions y comprant testimonis á pes d'or; el poble baix asseient als *sens-patrie* y als explotadors juheus; els l'egitimistas trevallant subterràneament pera enfonsar la República; els militars conjurantse á expulsar de la Fransa als traidors y als republicans; el Govern no sabent quin pito tocar en aquest concert animadíssim; diputats presos contra las lleys constitucionals; mitins antisemistas que acababan á tiros; cents de socialistas que cridan jabaix los Jesuitas!; la policia masónica que ofega á sablasons aquests crits; y, com resumen de tot, vint homes, presidits pel simpatic Jules Guerin, fortificats al bell mitj de Paris y desafiant desde 'ls l'a'cons á tots los juheus francesos, ab 40 malas tercerolas, mitja dotzena de revolvers, bebent aigua de pou y despreciant l'indult y hasta els honors promesos pel Govern juheu del Estat.

Salut, germans de Fransa! Los espanyols vos contemplém mitj embabiecats, al veurer que gasteu encara un caracter tant caballeresch y una sanch tant ardenta. També nosaltres eram aixís avants. També nosaltres penjavam á ministres, arrastravam á diputats, destronavam á Reys y assestavam á juheus, en los temps aquells que avuy s'anomenan absolutistas. P'o 'l mon volta. Desque 'ls progressistas nos han donat un bany de progrés, democracia é ilustració, desde som lliberals y homes al día, la sanch se 'ns ha fos á las venas, sense forsas pera protestar solament. S'ha perdut un imperi colonial pera salvar un trono; s'ha arruinat l'Hisenda pera afartar als politichs; s'han assassinat 100.000 homes inutilment pera salvar unas institucions; y aquest trono, aquests politichs y aquestas institucions van vivint tant campans...

Salut, germans de Fransa! Los carlistas esperem l'hora d'imitarvos; que no es pas tot sanch d'orxata, y deshonor y cobardía...

Atencio, republicans!

"José Lletget Sardá, diputado por la Bisbal, ha sido procesado por delito de estafa de una importantísima suma, del cual soy yo la víctima. El proceso estaba incoado ya cuando el Lletget, titulándose inglés y vecino de Londres (cuya vecindad conserva todavía) tenía buen cuidado de no venir por España, para esquivar responsabilidades, cual las ha esquivado

do en Francia, ya que el Tribunal correccional del Sena, en París, ha condenado á José Lletget Sardá el actual Diputado por la Bisbal y redactor de "La Publicidad" á un año y varios meses de presidio por delito de estafa, sentencia que fué dictada en rebel-día, porque el Lletget buscó en país extranjero la impunidad de su delito.—Gerardo Rodés" (Remitit á tots els periodichs de Barcelona).

treballadors de la seva Imprenta de Valencia, ha estat més de dos cops á la presó y més de dos cops ha fugit al estranger...

Vetaquí 'ls tres famosos membres de la minoria republicana: Lletget, Morayta, Blasco-Ibañez. Estafa 1.ª, estafa 2.ª, estafa 3.ª.

¿No li sembla á La Publicidad que ja no es impossible una revolució republicana? Veritat que faltan

quartos, pro ¿hi ha més que emprar á aquests tres simpatichs republicans dels unglas al Banch d'Espanya? ¿Hi ha més que colocar á aquests lliurepensadors y lliuretimadors al Ministeri d'Hisenda?...

Escolteu, republicans honrats! Llegiu aixó, pobres explotats, que aneu darrera d'aquets pillos per quatre vulgaritats de taberna que vos predican, per un parell de discursos sosos, estafalaris y pedantescos. Penseu qui es aqueixa carn de presó y demés homes de la seva calanya que vos engatussan y enganyan. Y, sobre tot, recordeu que, mentres vos están predicant economías, virtuts, recta administració, justicia y treball, reculleixen ells vostres economías, son escarni de totas las virtuts, prostituixen totas las administracions, combaten totas las justicias, estafan los fruyts del treball del proxim, y 's burlan, en la intimitat, de vostre credulitat, cantant practicamente las coplas de La Gran Via:

Soy el rata primero,
Y yo el segundo,
Y yo el tercero...

AL "DIARIO CATALÁN,"

Aquest apreciable periódich contesta al nostre article insertat en el número del passat dissapte. Li agraheim de veras l'atenció que ha tingut ab nosaltres: no esperavam menos d'un periódich católich per sos quatre costats y tan valent y decidit quan de interessos relligiosos se tracta. Podrém estar distanciats en el modo y forma d'atacar als nostres constants enemichs, el Lliberalisme y la Masoneria, pero l'objecte que perseguim es el mateix, el fi que 'ns proposém es idéntich: volém tots, y de cor, el triunfo de la Relligió de Jesucrist y la ventura de nostra estimada Patria.

Estém conformes, senyor Pallés, en que s'imposa y es de suma necessitat la unió dels católichs. Aném, donchs, á profundisar una mica en la cuestió.

Diu el Sr. Pallés:

"Claro está que, como dice muy acertadamente el apreciado colega, no dudamos de que «todos los católicos estamos unidos por lazos fortísimos en las Academias, Asociaciones, Cofradías y demás sociedades de carácter eminentemente piadoso»; y porque de ello estamos tan convencidos,

¡Si avuy visqués!

Excm. é Ilm. Sr. Dr. D. Joseph Caixal

Nasqué en 9 de Juliol de 1803. † en 26 d'Agost de 1879.

¡Ajá! Un diputat republicá estafa... condemnat pel Tribunal republicá de París per estafa... que está, baix de la bandera inglesa... ¡Ajá!

Y ara, un recort. Morayta robá un Toisón riquísim, fentne fer un de llauana, y si no, que 'ns tiri als Tribunals, per calumniadors. Quan lo de Consuegra, el Sr. Morayta feu desapareixer los mils duros que enviaren espanyols de Nova-York. Finalment, fa 4 anys que estafá mes de 8.000 pessetas que li enviaren els masons pera comprar un collar al Rey d'Italia.

En Blasco-Ibañez está estafant continuament als

de ahí que nos lamentemos con mucha amargura de que teniendo con nosotros las fuerzas de la España que practica docilmente todo lo que cree y cree todo lo que la Iglesia Católica enseña, dichas fuerzas queden inertes porque no exteriorizamos, (valga la palabreja), nuestra unión para los benditos intereses de la Iglesia de Cristo, y todas las Instituciones, así religiosas como sociales y políticas nacidas al calor del seno maternal de la misma. Lo que nos tiene unidos tan estrechamente dentro de aquellas Asociaciones, porque no ha de tenernos, para la defensa de las mismas, unidos fuera de ellas, con un solo pensamiento, un solo corazón y un solo y pesadísimo brazo, si el rigor de las circunstancias así lo reclamara?»

Es que en el terreno purament relligiós, els catòlics sabem á que hem de atèrminos. Tenim un programa ben definit, un sol programa, ab oficials y gefes lligítims é indiscutibles que son els sacerdots y els Prelats, y ab un Rey infalible qu' es el Papa. La organisió de la Iglesia es perfecte, y 'l catòlich que no admet un sol dels dogmas de nostra Santa Mare, deixa de ser catòlich. Els catòlics, dintre de las Asociacions, Confrarías y en el temple pensan y obran d'un mateix modo pera la consecussió d'un mateix fi: per aixó la unió dels catòlics, en el terreno relligiós, es un fet, es una realitat.

Pero, nostres lligítims gefes en l'ordre relligiós, no volen ser gefes nostres en el terreno polítich, baluart avuy desde ahont la impietat ens provoca y ens escup á la cara. Pot ser no poden. Pot ser estarán disposats á serho si la impietat s'atreveix á atropellarnos dintre 'l temple. Si aixís fos, benehida siga l'hora en que 'ls malvats traspassin, punyal en ma, el portal del santuari.

Y vaya si es necessari unir-se en el terreno polítich. El *Diario Catalán* ho reconeix aixís quan diu:

«Pero en que terreno debemos unirnos los católicos españoles para la defensa de Cristo y de su Iglesia? En todos los terrenos, y singularmente en el social y en el político. El DIARIO CATALAN ha tres años que lo dijo bien alto y bien claro; hay que acudir al terreno social para batir á la fiera que pretende robarnos nuestros derechos de católicos y la fe de nuestros hijos; hay que descender á la arena política y manejar, unidos como los católicos alemanes y los católicos belgas, el arma formidable con la cual se nos ha quitado la preciosísima herencia de nuestras creencias, de nuestras cristianas leyes, y de nuestras venerandas y novísimas costumbres. Para recobrar lo que se nos arrebató debemos ir al Parlamento y hacerlo nuestro; debemos reconquistar el Estado y devolvérselo á Cristo; debemos penetrar en la administración y cristianizarla de nuevo; que siendo cristiana, será verdaderamente honrada y española.»

Por qué medios? Tal vez nos pregunte el colega. Por todos los legales; le contestaremos; y al decir esto, como sabemos que la propia defensa es de derecho natural, estamos muy lejos de suponer que no sean medios legales el garrote y algo más si la fiera, enemiga de Dios y de los hombres, requiere el garrote ó lo que sea, con la pretensión de atropellarnos en nombre de la *libertad liberal*.

Está conforme con nuestra solución *Lo Mestre Titas*? Quiere con nosotros defender á Cristo, y á la Iglesia de Cristo, y á las Instituciones de Nuestra Santa Madre? Pues si lo quiere, obras son amores; avistémonos para ponernos de acuerdo; venga un abrazo fraternal, y *alla pena*, como dicen los italianos, que al que madruga Dios le ayuda.»

Si, senyor Pallés, si; hi ha que acudir al terreno social y polítich, especialment en aquest ultim, pera abatre á la fera que preten devorar la fe de nostres pares y que nosaltres debem llegá á nostres fills si volem ser dignes de dirnos catòlics de veras.

Y pera que en el terreno polítich pogam unirnos ab llas fortísim, com estém en el terreno purament relligiós, se fá necesari un programa ben definit, un *gefe* indiscutible y unas lleys per tothom admesas.

¡Quanta veritat entranyan las paraulas de vosté, senyor Pallés, al dir: debem anar al Parlament y ferlo nostre; debem reconquistar l'Estat y tornar-lo á Cristo; debem penetrar en l'administració y cristianizar-la de nou.

Tot aixó es de imperiosa necessitat, pero ¿ens acompanyarán á las urnes els Bisbes? ¿Podem esperar que D.ª Cristina ens cridi á la gobernació del Estat? ¿els governs constitucionals ens entregarán la administració pública?

Es veritat evangélica que: *Solutio omnium difficultatum Christus*, pero no n'hi ha prou ab aixó pera 'ls que, com nosaltres, sabem que se 'ns diu: *Ajudat y t'ajudaré*. Hem d'anar á la lluyta, segurs de la victoria y ab l'esperanza y 'l cor fixos en Deu, pero hem de posarhi el coll, hem de exposarhi la pell, ó sino, *Deu no será en nosaltres*. Entre 'ls catòlics espanyols hi ha molts justos que durant aquests ultims temps de desastres y calamitats, han pregat fervorosament al Cel que s'apiadés de nosaltres y de nostra pobre Patria; y durant aquest temps, tots los sacerdots, en la Santa Missa, els frares en sas mortifica-

cions, y las monjas en sos constants resos, no han cessat de clamar á Deu, pietat y misericordia de nosaltres y de la Espanya... ¡y Espanya ha caygut de precipici en precipici, de vergonya en vergonya, de deshonra en deshonra! ¿Voldrá dir aixó que tantas oracions no tenian cap valor devant del Senyor dels Senyors? ¿Estem ja tan prostituhits que Deu ja no escolta als seus predilectes? No, may. Es que 'ls catòlics ens contentem en anar á Missa, frecuentar los Sagraments y... gratarnos la panxa. Es que som tan egoístas, que creyem, ó volem creure, que ja no tenim mes debers que cumplir, y res ens importa que la impietat tot ho invadeixi, que 'ls catedratichs prostituheixin el cor de nostres fills y que las lecturas semi-pernogiáficis taquin la ignocencia de nostras fillas. Volem tranquilitat d'ànima y de cos, y sobre tot la *corpora* ben atesa y ben cuidada. ¡Ah senyor Pallés! No es ara ocasió de parlar de qui en te d'aixó la major culpa; vosté ho sap tan bé, ó millor que jo, pero callem per prudencia; per aquesta prudencia que s'ens aconcella quan seria hora de presentarnos decidits y disposats á alzar el garrot ó 'l gatillo devant del enemich infernal que 's proposa no deixar-nos tranquils ni al peu del altar

Y per últim, anyadiré: Els catòlics alemanes están en circunstancias molt distintas de las nostras. En aquells país, qual relligió es la protestant, els camps están molt ben deslindats, puig ni cap cuestió de lligitimitat ni de política ha dividit als catòlics. ¡Espanya no es Alemania, pesi als *Consejos* del Eminentísim Cardenal Sancha!

Per unirnos de veritat en el terreno polítich els catòlics espanyols, necessitem un sol programa y un sol *Gefe*. ¿Qui ha de imposarlos?

Jo no vull dirho, senyor Pallés; la necessitat deurá imposarlos tal volta.

¿Que si LO MESTRE TITAS vol defensar á Cristo y á la Iglesia de Cristo, y á las Instituciones de nostra Santa Mare? ¿Que si ho vol? Basta dirli, que prefeixo mil vegadas morir servint de corassa á la imatge del Sagrat Cor de Jesús, que sortir ilés del camp de batalla defensant la causa de Carlos VII, si las circunstancias m'hi portessin.

Y creguim que en política soch carlista perque crech que en conciencia no puch ser altra cosa.

Si la necessitat fa que sia indispensable la elecció de un sol *gefe* y un sol programa pera la defensa en el terreno polítich dels interesos relligiósos, jo demano á tots los catòlics impolítichs é imparcials, que 's recordin que un sol Princep acudí al Congrés antimasonich de Trento, y aquest Princep... era espanyol. Que 's recordin que hi ha un adagi que diu: *Vox populi, vox Dei*; y els enemichs de la Iglesia, el poble bárbaro, els liberals de todas las castas, quan se tracta d'una manifestació relligiós, ó d'un acte solemne del culto, ó d'una peregrinació ó algun Santuari, no tenen prou boca per cridar: ¡Els carlistas ens provocan; aixó es obra dels carcas; aquest clericals son nostres enemichs! ¡A ells!

Jo no desitjo, senyor Pallés, imposar á ningú 'l meu modo de veurer y apreciar las cosas. Parlo ab sinceritat, y sé qu'em dirigeixo á tot un caballer y bon catòlich que sabrá combatre la meva opinió respectant al mateix temps las mevas ideas políticas. Soch catòlich antes que carlista, y encare que per mi ser carlista ja vol dir ser catòlich á proba de bomba, com á catòlich estich disposat á anar allí ahont me senyali el Papa ó l'Episcopat espanyol.

Sí, si; posemnos d'acort, catòlics espanyols, y á la lluyta.

Que sols aixís mereixerém las benediccions del Cel.

J. M.ª ROMA.

N. B. Compostas ja las anteriors ratllas, llegim en *La Publicidad*:

«Decididamente los reaccionarios el próximo viernes celebrarán la anunciada mojiganga en la iglesia del Pino.

Los carcas, secundados por algunos catalanistas se las prometen muy felices, jurando y perjurando que realizarán un acto importante.

Nos consta que los liberales también se mueven y que el próximo viernes á las siete de la noche acudirán á la iglesia del Pino dispuestos á contestar enérgicamente á los desplantas de los reaccionarios.»

Ho copiém perque corrobora lo que porto dit més amunt.

No esperavam altra cosa.

R.

Certamen

N.º 8. La Democracia; lema: *El dret de la vida*. (Lermunier).—N.º 9. El Regionalisme; lema: *Unitat, no uniformitat*.—N.º 10. La Religión; lema: *Dio*.—N.º 11. El Federalisme; lema: *foedus*.—N.º 12. Credo carlista; lema: *Dios, Patria, Rey*.—N.º 13. Democracia lliberal; lema: *Chin, chin*. (H. de Riego).—N.º 14. La Regencia pintoresca; lema: *Ultracínis y altres excessos*.—N.º 15. Historia de la república espanyola; lema: *Calamitat*.—N.º 16. Sanch(a)ullos; lema: *Deu torni el seny al qui no 'n té*.—N.º 17. Morayta; sos llatrocínis, sustraccions, mala fe, etc.; lema: *Ripium-rapium*.—N.º 18. Diminuta cartilla militar; lema: *Quien no tenga un fusil que lo compre*. (Aparisi-Guijarro).

La peste... lliberal

Diu que la peste bubónica ja molt propet la tenim, y, que si Deu no 'ns ajuda, la veurém prompte aquí dins, hont tant temps fá 'n sufrim una d horribles, que 'ns té en neguit.

¿Será tanta la desgracia per eix poble malaltís que al final de sa agonía vislumbregi altre enemich?

¿Será que la Providencia, veyent qu'eix poble infelís no 's reporta ni s'esmena y segueix més perversit, aquell assot li amenasa per abatrer son delir?

¿Será cert que ja s'acosta? ¿Arribará prompte aquí?

Animo: tranquilisemse; aquest auguri es molt trist, y tot aixó que 'ns espanta y 'ns manté mitj ensupits, podria ser avegades un trepijoch plé d'enginy ben portat y ab pulidesa per un aixam de rabins, inventant semblant comedia mentre alló fa son camí...

Potsé algú 'm dirá, tal volta, que ja ho passan els vehins, y que 'l microbi bubónich ja 'ls *portuguesos* l' han vist: pro, á 'n aquets qu'aixó contestin puch taparlos tot seguit la *porteta* de las sopas, ab aixó qu' hos vaig á dir:

Fins avuy, no sé si creurer als d: fora, ó be als de dins; los d'allí, diuhen que... vaja; que tot son rabes fregits, que la *peste*, no es tal peste, sino un calor dels d'istiu, qu' en tot país de *garbanzos* á voltas, no 's pot *pahir*, y causa *desmay* y *penas*, mil *tragedias* y *neguits*.

Mes, altre cop repeteixo: no sé, si creure 'ls d'allí, ó bé á 'ls d'aquí dar crédito; pro sí, que ben alt jo 'ls dich, que si resulta verídich lo que 'ns dona tan neguit, no crech pas que dins d'Espanya, causi mal, com el qu'hem vist.

¿Voléu peste mes traidora que la qu'encare tenim?

¿Voléu peste mes mortífera que la plaga de butxins?

¿No 'ls veyéu, qu'arreu campejan martiritzant sens desdir á la víctima espanyola orfe avuy de braus capdills que la salvín y la guardin com ho feren els antichs?

May més ens fará altre peste mal igual que la qu'hem vist; podrá arrancar de la Patria la salut dels seus bons fills, y ab la salut, fins la vida; pro no será ja butxí de l'honra y del honor patri, que, per Espanya, han finit.

La peste, que tot ho mata, molts anys fá la tenim dins,

y s'escapan els microbis
com mal encomanadís,
y de resultats maléfichs,
va exhalant ab foll instint
l'atmosfera corruptora
que 'ns manté en constant perill.

Lo liberalisme impúdich,
es el microbi ruf
propagador de la peste
de llibertats, les mes vils,
qu'acaban ab l'existència
d'aquest poble, ans tan felís.
Persegum, donchs, eix microbi,
sens descans ni defallir;
perseguiu sense tregua
y exterminat ja per fi,
a la salut y a la vida
tornarém dels temps antichs,
sens poguer la nova peste
entrar al nou paradís.

P. DE LAS P.

LA REPARTIDORA

«Pera acabar ab las diferencias de *classes* y fer á tothom igualment rich, van idear los arregladors del mon, la repartidora.

Actualment, van dir ells, hi ha gent que tenen diners de sobras y en cambi n'hi ha d'altres que no tenen un quarto, ni saben d'abont treurel tampoch; lo que convé, per lo tant, pera acabar ab aquest estat tant deplorable, es que 'l Govern obligui á tothom á entregar tots los diners y valors que tinga; quan lo Govern los tindrà, després de reunirlos tots, ne donará una part igual, exactament igual, á cada un dels homes, aixís s'acabarian d'una vegada 'ls richs y 'ls pobres y tothom seria felís (ó tindria tants ó mes mals-de-cap que ara).

De manera que, segons aquesta gent lo primer que s'ha de fer pera arreglar lo mon, es convertir al Estat en un lladre: perque 'l Govern hauria de fer ni mes ni menys que alló que fan los lladres de camíral, que fan saltá 'ls quartos á tots los passatgers y després se'ls reparteixen. Pro encara no n'hi ha prou ab aixó, pera que 'l mon vaigi be, es precis que tothom se deixi robar y ab tota sinceritat portí al fondo comú, tot lo que tinga.

—Home ¡miri que á mi m'ha costat trevallar de veras y patir en gran, ferme aquest reconet! ¡miri, que jo tinch dona y fills y tot m'ho haig de ben menester! ¡miri que jo m'ho he guanyat y no ho vull entregar pesi á qui pesi! y ¿si demá 'm poso malalt? y ¿si m'impossibilito pera trevallar mes?

A totes aquestas queixas y á molts d'altres esclamacions per l'istil, hi contestarian lo mateix.

—Lo be de la societat exigeix la repartidora, ab aixó la repartidora s'ha de fer encara que tú 't reventis, ¿que s'ens endona á nosaltres de tú?

—Y ¿que per ventura no formo part de la societat jo? ¿que no soch un home com tots los demés? ¿que per ventura soch una bestia?

De lo que resulta, que en nom del benestar social, se portaria la miseria á cada un dels homes que forman la societat; l'home ab tants *arreglos* y ab tant haverlo de fer felís acabaria per ser mes desgraciat que las mateixas bestias. Al porch, per exemple, se 'l engreixa y tracta be tot l'any y al cap de vall se 'l mata, se'l sacrifica pel benestar d'uns quants; al home en cambi ab lo sistema de la repartidora, primerament en lloch de tractarlo bé y evitarli mals-de-cap se'l reventa trevallant y quan está ben reventat y ab penas y trevalls ha pogut guanyar alguna cosa, allavors se li fa entregar tot lo que té, també se'l sacrifica, com lo porch, pera profit d'uns quants.

Perque no hi ha dupte, que d'aixó de la repartidora se'n aprofitaria algú, y ben de veras, y no s'ha pas de dir qui se'n aprofitaria... tanta faramalla de gauduls, com corra per aquests mons de Deu, entre anarquistas y socialistas y altres cridayres y sabis per l'istil!...

¡ATENCIÓN!

Supliquém als corresponsals qu'estiguin en descobert encara del import del passat trimestre, se serveixin posarse al corrent quant antes.

Y per avuy, prou.

L'Administrador.

Tríduo de Desagravis

Pera desagraviar al Sagrat Cor de Jesús de las moltas ofensas que reb dels mals cristians y s'apiadi de nostra desgraciada Patria, las asociaciones católicas d'aquesta ciutat han organísat un solemne Tríduo de desagravis al Sagrat Cor de Jesús, pera 'ls días 25, 26 y 27, á la iglesia del Pí, ab els cultos següents: A dos quarts de set de la tarde Rosari, exposició de S. D. M., Trisagi cantat pels coros de l'Associació Reparadora de Pío IX el primer día y de la Pía Unió el segon; meditació; «Himne al Sagrat Cor», del reverent mossén Joseph Masvidal, prebere, mestre de capella de l'esmentada iglesia; sermó pel reverent missioner Rafel Algueró, prebere, cant del «Corazón Santo» y reserva. El diumenge, día 27, á las vuyt missa de Comunió general ab plática, pel citat orador, ab motets, pel coro de las Teresianas de la parroquia; al vespre, funció com els demés días, cantantse pels coros de l'Associació de Pío IX y de Sant Miquel, un magnífich Trisagi en catalá, del mestre Cassadó, predicant el reverent missioner Joan Garcia, prebere, beneficiat de Sant Jaume. Acabará la funció ab la professó de reserva, per l'interior del temple. A n'aquest acte s'hi convida á todas las Asociaciones católicas que no hagin rebut invitació particular.

¿Era d'esperar?

El nou llibre del P. Corbató *Los Consejos del cardenal Sancha ó apología católica del carlismo*, es tant grave, atinat é important, que ha posat en conmoció á tots els estómacs agrahits. Y, á pesar de las intrigas, vetaquí lo que ha passat, segons telegrafian á *El Nacional* y copia *El Correo Español*:

«Entre Prelados

(POR TELÉGRAFO)
(DE NUESTRO CORRESPONSAL)

Habla Roma.— Derrota del Padre Sancha.— Triunfo de Spinola.— Con los carlistas.

PARIS 11 (10 mañ.).

Ha causado sensación inmensa un despacho de Roma anunciando que el Vaticano ha resuelto la cuestión promovida con la publicación del libro del Padre Corbató en contra del Padre Sancha y en favor del Arzobispo de Sevilla.

Se considera el fallo como una victoria de los carlistas. Dícese impedirse la traducción comenzada. — *Corresponsal*

Saben nostres llegidors, aquell tipo per bon nom anomenat Lletjet, representant del poble per lo districte de La Bisbal, que tant xibarrí mogué en lo Congrós, pariant pitjor que una pescatera? Donchs bueno; aquest *Lázaro* ha sigut enxiquerat, no per defensar los drets del poble, no per las escupinadas que ha llensat sa gargamella contra lo més Sant y sagrat; no, en fi, per cap obra bona, ni sisquera per atacar á las instituciones, sino, segons diuen, per tenir las unglas massa llargas.

Aixó sí, per ara no son mes que sospitas. De lo que no hi ha dupte es que 's fongueren doscents mil drets.

Ranoy, si 'n Junoy los pogués arreplegar! ¡Com parlaria de Montjuich!

Es veu que 'ls amichs de la rabiosa *Publicidad*, son gent com cal; vull dir que saben aprofitarse.

¡Viva la Llibertat! ¡Viva la Rampinya!

¡¡Pasteleros!!

***

Y per haber ficat á la Gardunya (per sospitas de lladregot) al senyor Lletjet, la *Publicidad* y demés periódichs rabiosament liberals no s'hi vehuen de cap ull á causa de la rabia que 'ls domina.

¡Com s'enten agafar a un diputat, y no mes que per sospitas de que es un lladregot. Aixó no pot ser. ¡La inmunitat parlamentaria! ¡El respecte que 's deu

á un ser privilegiat, per la investidura de la farsa! ¿No havíam quedat que la investidura de diputat, había de tapar todas las infamias?

Are compreném l'interés de molts mal anomenats republicans. Fan venir las ideas solsament per medrar. Ara comprench que tingan cada vegada de eleccions tant interés en ser pares de la patria.

¿Quán obrirán los ulls, los que enlayran á gent com aquesta?

***

Tot lo indicat del diputat republicá y anticatólich, senyor Lletjet, no es res, tot y tenint en compte lo dit en varios periódichs per la víctima senyor Rodés.

Ja ho creguerem també aixís per més que se 'n remouhen las tripas de dalt á baix, al llegir lo que había concertat lo senyor Silvela, que ab fianza podí quedar ab llibertat.

Lo que deu haber passat no ho sabém, pero 's deduheix que ab lo retrógado y clerical govern que per nostres culpas sufrim, gosau de la més completa impunitat l'escuma de la societat (consti que no fem referencia al pulcre y benemérit ciudadá senyor Lletjet) ó sia lo més desvergonyit, anticatólich, é immoral.

Un pobre obrer que no te per donar pa á la familia, birla un panet de Viena... y sis ó set mesos de presiri.

Un altre que va á arrancar un parell de matas de trunfas... un any y mitj de presiri.

Desapareixen d'una caixa milers de duros... llibertat ab fianza de tres ó quatre mil pesetas.

Es un altre que fa fondrer un milió de pesetas... llibertat sense fianza...

Es un que te la mónita de que sigan milions de duros, los que vaigin per regions enlayradas... una gran creu pensionada...

Obrers... treballadors que suheu per guanyar lo precis per menjar y beure aygua ó vi falsificat.

¡Visca la llibertat! pels murrís... ¡Visca la democracia! per esplotarvos... ¡¡Visca la fraternitat! per arrancarvos la pell.

A un dels oradors del *meeting* revisionista de Banyolas, se li escapá la veritat de dir que lo de Montjuich era un pretest per fer política revolucionaria. Aixó es: poguerse esbravar contra el clero, menjantse uns quants capellans rostits.

Lo que buscan aquella colla de farsants es el modus vivendi. No fer res... y 'ls que 'ls han de suhar que paguin. Poden ser murrís, pro tontos joy-dá!

El Diluvio y La Publicidad, atissan calurosament á sos lectors perque vaigin á l'Iglesia del Pí, á promouner gresca ab motiu de celebrar los católichs un Tríduo de Desagravis de las injurias que 'ls sectaris han llensat contra el Sagrat Cor de Jesús.

Lo MESTRE TITAS que no te sanch d'orxata, y que al mateix temps te cabal concepte de lo que es la llibertat avuy, no 'l trobaran may disposat á promouner saragata en cap reunió lliberal; pro invita á las redaccions dels dos diaris, á que vinguin á mourer brega ab la seguretat que no ho trobaran tan facil com l'enpastifar sas columnas de porquerias é indecencias.

No compareixerán los Ortíz, Junoy, Lletjets, Corominas, Laribals, Rocas y demés canallas. Lo que farán será atissar trinxerayres que no 'ls rebrém, viva Deu, á cops de rosaris no, sino ab alguna altra cosa que no 'ls agradará gayre.

¡Católichs! voleu posar las placas del Sagrat Cor de Jesús en vostres casas y en perfecte us de vostre dret, en lo punt mes vistós del públich?

Donchs, ánimo y á seguir l'exemple que 'ns dona 'l valerós anti-juheu parisien Mr. Guerin. Agafeu un fusell Winchester, bona provisió de municions y foch als que insultin la Imatge de Jesús.

Per mes que ab valents com los que cridan desde las columnas de *La Publicidad y Diluvio* n'hi ha prou ab una xeringa...

—El Dean de la Catedral d'Avila, en un sermó á las Monjas Adoratrius, ha atacat ab gran calor lo regionalisme. Es un canonge posat per en Sagasta, y que está buscant una mitra ab una llanterna. El se-

güent sermó que fassi diu que versará sobre aquest tema: "Señores, la simonia, está á la orden del día,, paraulas que 's llegeixen en la revista catòlica *El Urbion*, numero *tal*, columna *cual*, etc. etc.

—El Rey Milano, de Servia, está tractant com cafres als seus subdits, reproduhint en gran escala lo de Montjuich. Es que aquí com allà tenim monarquia constitucional, democrática y lliberal. Y així 'ns llú el pel als espanyols y als servis.

—Diu *El País*, diari republicà, que 'ls demócratas espanyols fan gestions pera proclamar rey d'Espanya á un Príncep inglés. Sense comentaris.

—Ha dit el Duch de Tetuan que al extranger compadeixen á D.ª Cristina, per tenir que manar á "un poble tant atrassat é imbecil com l'espanyol,,. Lo que no ha dit el Duch es que ningú fa estar aquí per forsa á la Regenta. En lo que te rahó es en lo de "imbecil,,. Poble que tolera aixó, es imbecil fins á la miléssima potencia.

—En los cuartels, de Barcelona, exigiren als últims repatriats 4 pessetas per barba, si volian tornar á casa seva. ¿Qui s'ha ficat aquest robo á la butxaca? ¿Que dihuen los periodichs y el poble espanyol? *Nada*, que el de Tetuan tenia raho en lo de *imbecil*.

—*El Imparcial* ha publicat un energich article contra els catòlics de Castellón. Es sapigut que la redacció de *El Imparcial* es masónica en pes. *El Imparcial* es el diari favorit d'alguns *alts* catòlics.

—Sobre la presó antilegal dels tres redactors de *El Nacional*, res. El poble espanyol está atontat. Y valga que estém de *llibertats y democracia*, que si no... á la vinagreta se menjará als presos el *lliberal* capitá general de Madrid.

—Aquell catedràtic francès que alabá á n'en Dreyfus ha sigut sospés en son cárrech per 3 mesos. El govern francès ha donat la gran creu de la Legió d'Honor á 27 monjas. La Academia francesa ha premiat las obras de 7 frares. Avants de comensar las sesiones el Senat nort-americá resan tots los Senadors baix la presidencia d'un sacerdot. Mac kinley ha ordenat 3 días de públicas rogativas pera donar gracias á Deu pels favors que ha fet als EE. Units. En Nova-Yok hi ha 900 col·legis de frares, protegits pel govern americá. Als EE. Units los días de festa ningú pot fer res, ni solsament correr un coche ni publicarse un diari, per prohibició d'aquell govern. Aixó en las *democráticas, liberals y republicanas* nacions francesa y nort-americana, segons *El País, El Diluvio, La Publicidad* y altres porquerias. ¿Y si un Govern carlista fés á Espanya lo que Fransa y els EE. Units? Ja estich veyent als herm. *Pizarro y Desmoulins* de la *Publicidad* borronjant articles kilometrichs sobre la *tiranía, la teocracia y l'absolutisme* carlista. ¡Oh, la consecuencia dels diaris republicans! Pro lo que dirán ells: vingan 5 centims, que lo demés...

¡A la órden!

El general Cavero

Alégris, Mestre aymat; gosi alegría,
que l'hora benhaurada ja s'atansa
y podrém ovirar la nostra aymia
gosant lo qu'era avants, sols esperansa.

Alegreuvos, auells tots de ma terra;
canteu himnes de gloria, trovadors;
tórnnse cants d'amor, els crits de guerra,
y lloanses entónin nostres cors.

Y, quan regenerada nostre Patria
gosará jorn de gloria y pler sen fi,
perpetuament voldrá se la idolatria,
son fill *alat*,

L'AUCELL VILANOVÍ.

que ab aquets quartos tal volta pensava comprarne pa pera sos fillets?..

—També 'n tinch jo de fills. Miri, ara n'arriba un plorant. No sé que deu tenir. ¿Que 't passa, Antonet?

—¡Ji, ji! que quan he surtit d'estudi, un chicot ha donat un cop de puny á un altre, y com que aquest no li ha pogut tornar, perque ha fugit, al passar jo prop d'ell me n'ha donat un tot dihentme: *Té, festo-corre que jo no 't vull*.

—¿Y t'ha donat un cop de puny?

—Si papá, encara l'esquena 'm fa mal. ¡Uy, uy, uy! ji, ji j!

—¿Ahont es aquest poca vergonya? que li vull rompre l'espina.

—Calma, senyó Geroni, sosseguis per Deu, y no fassi cap disbarat, que després tindria d'anar á declarar. Lo xicot s'ha valgut del mateix procediment que vosté ab la moneda. Alló no es just, ni caritatiu. De la mateixa manera que's fan corre 'ls duros falsos, poden ferse corre 'ls cops de puny. ¿Per quin motiu no han d'ésser las duas cosas molt *corrents*?

—Es que'l mal que aquell bordegás ha fet á mon fill...

—Es menos gros que'l que vosté deu haver fet á una persona que's trova potser á la miseria. Tal volta en aquests moments aquell infelís plora, perque ab tot y tenir diners, se veu privat de donar un trist boef de pá als fillets del seu cor.

Establiment Tipogràfic, Casanova, 13; Barcelona.

EXTRACTE-GLOBO
pera netejar tota classe de metalls.
Fontanella, 5, botiga. — Barcelona.

CARTAS DE FORA

Ma última visita jo acabava aymat Mestre, tot fentli una promesa; y mentre á son costat jo refilava ne tremava quelcom, folla baixesa.

Ja la festa major de nostra vila rès guarda del bon temps tradicional, puig, pels batlles, ja sembla que no istila anar á ompli en lo temple 'l seu sitial.

No puch, donchs, com de cor desitjaria al nou batlle aplaudir, lo qu'es per ara; qualitats no li trovo com voldria, per mes bon fill que siga y mes bon pare.

Per tant, mon senyor Titas, no refilo com refila l'auell qu'alegre vola, perqué estich molt atent y molt vigilo puig s'está preparant, forta tabola.

...Tan bon punt ja la *llebre* veigi alsada ab mon bech li daré fort picoteix, y ademés, ab terrible sotregada, la deixaré, com feta ab escabeix.

Que vaigi fent son fet, puig altre cosa me distreu l'atenció bell goig donantme, y oviro somrient, brillant y hermosa, l'esperansa qu'ab pler vé contentantme.

Ben prest mon refilet podrá sentirse repercutint ufá nostre montanya, y veurém al boyrám prompte espargirse, y arrencarém d'arrels, tota cisanya.

—Deu lo quart, senyó Geroni, ¿com ho passa?

—Per ara be, gracias...

—Sembla que estigui un chiquet amohinat.

—Home, estich incomodat, ab tanta moneda falsa com corra per aquestos mons de Deu.

—¿Que tal volta n'hi han donat alguna?

—Si, senyor, ahir van donarme dos duros falsos.

No puch endevinar com va ser, y aixó que conech la moneda d'una hora lluny.

—Guardils, guard ls, perque no 'ls hi tornin á donar un altre dí.

—¿Guardarlos? ¡Qu'es cas! Lo qu'he fet ha sigut endossarlos al primer que hi vingut. ¡Qui sap ahont son á horas d'ara!

—Pro, ¿y si aquest home era un pobre treballador,